

[Finansministeren]

Vi havde allerede under første behandling, og vi har under udvalgsbehandlingen haft en grundig drøftelse af denne måde at finansiere noget af gælden på, altså i form af salg af kroneobligationer. Og vi har påvist i svarene til finansudvalget, at der i virkeligheden er en meget lille forskel. Den opfattelse, som socialdemokratiet gør sig til talsmand for, idet man sammenligner forrentningen af kroneobligationer med forrentningen af Danmark-lån eksempelvis, er jo forkert, al den stund vi har et lånefinansieringsbehov, der bevirker, at vi må gå til dollarmarkederne for at få finansieret vores lån i det omfang, som det sker. Det er en meget minimal portion, vi kan bruge på det andet område, og derfor kan man ikke umiddelbart sammenligne de to ting med hinanden.

Det er rigtigt, at det er på grund af rentespændet, at salget af kroneobligationer har været større, end man måske havde forventet. Til gengæld vil jeg sige som hr. Fogh Rasmussen, at det ligger ganske klart, at der så kun er én ting at gøre, og det er at føre en økonomisk politik, som bringer renten længere ned. Det er det, regeringen har gjort og fortsat gør, og det synes jeg vi har fået en god manuduktion i gennem det, der er sket, efter at regeringens lovpakke kom igennem umiddelbart før påske.

Hr. Camre spørger, om det ikke var muligt måned for måned at få oplysninger til finansudvalget om salget af kroneobligationer, og det er det naturligvis. I forvejen rapporterer vi en gang om måneden om finansministeriets salg af statspapirer til Nationalbanken, og vi vil for eftertiden drage omsorg for, at der sammen med denne rapportering kommer meddelelser om, hvad salget af kroneobligationer pr. måned har været. Vi vil naturligvis under alle omstændigheder opfylde dette ønske.

Jeg skal sige om det ændringsforslag, som SF har stillet, at det kan regeringen naturligvis ikke støtte, men det kan være, socialistisk folkeparti bliver lidt skuffet, når jeg siger, at regeringen for så vidt godt kunne leve med selve substansen i ændringsforslaget, idet der vil gå et godt stykke tid, før der bliver behov for at udnytte bare den ramme, socialistisk folkeparti stiller op. Det er også klart, at regeringen ikke vil benytte så meget som én krone mere end det, der er behov for, og der-

med bevæger jeg mig over til nogle enkelte bemærkninger til hr. Dohrmann.

Jeg havde for så vidt heller ikke forventet, hr. Dohrmann skulle kvittere for den betydelige forbedring, der er sket i forbindelse med nedbringelsen af underskuddet på statens finanser. Hr. Dohrmann står og holder en tale heroppe, som svarer helt til, hvad han kunne have sagt for 3 år siden uden skelen til, hvad der er sket af forandringer.

Da denne regering tiltrådte i efteråret 1982, forventede man, at der ville blive et underskud på statens finanser i 1983 på ca. 4 mia kr. I det finansår, vi nu befinder os i, skønner vi et underskud på ca. 36 mia kr., og jeg kan godt sige uden at ryste på hånden, at når vi kommer frem til 1986, så vil underskuddet komme ned under de 30 mia kr., og det mener jeg er et meget markant udtryk for, hvordan regeringens økonomiske politik er lykkedes.

Derfor er der intet grundlag for hr. Dohrmanns almindelige betragtninger om, at underskuddet stadig væk vokser, og at udviklingen på dette område er rekordagtig. Det er ikke i overensstemmelse med den faktiske udvikling.

Maisted (FD):

Jeg kan selvfølgelig stemme for socialistisk folkepartis ændringsforslag, men ikke helt med de begrundelser, som socialistisk folkeparti angiver, idet SF vil øge beskatningen. Det er klart, at jeg går ind for, at man laver offentlige besparelser fremfor at øge beskatningen, og jeg mener også, det er den eneste vej fremad for at sikre lønmodtagerne en fornuftig udvikling i deres lønninger, og det kunne jo altså også ende med, at man gav skattelettelser, hvis man fulgte denne vej.

Så vil jeg godt sige til finansministeren, at kendsgerningerne jo er ret uhyggelige, for det er rigtigt, som finansministeren siger, at hvis den socialdemokratiske regering havde fortsat, så var der måske blevet et underskud på 80-90 mia kr., men den fortsatte jo ikke, det er en kendsgerning. Og så kommer vi til de uhyggelige tal, idet den siddende regering har de største underskud på de offentlige budgetter, vi har set efter anden verdenskrig. Det er altså bare kendsgerningerne. Det er muligt – og det tror jeg gerne – at socialdemokratiet er i stand til at lave det endnu